

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 150/02-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. októbra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť J. V., B. B., ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 43 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd Ústavom na výkon väzby Banská Bystrica, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. V. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. septembra 2002 doručená sťažnosť J. V., B. B. (ďalej len „navrhovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na poskytnutie času a možnosti na prípravu obhajoby podľa čl. 43 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „Listina“) Ústavom na výkon väzby Banská Bystrica (ďalej len „ústav na výkon väzby“).

Navrhovateľ vidí porušenie svojich práv v tom, že vedenie ústavu na výkon väzby mu neumožnilo prístup k odbornej literatúre v súvislosti s prípravou svojej obhajoby. Zo

sťažnosti vyplýva, že navrhovateľ 21. augusta 2002 podal žiadosť vedeniu ústavu na výkon väzby, aby mu bol umožnený prístup k právnickej literatúre, k právnym predpisom a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V tejto súvislosti boli s navrhovateľom uskutočnené pohovory (26. augusta 2002, 2. septembra 2002 a 3. septembra 2002) a boli mu dané Ústava Slovenskej republiky v platnom a účinnom znení, Trestný zákon a Trestný poriadok s odôvodnením, že na ostatné právne predpisy nemá nárok. Navrhovateľ tvrdí, že na to, aby sa mohol obhajovať, potrebuje aj ostatné právne predpisy.

Navrhovateľ žiada ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu. Vo veci samej žiada, aby ústavný súd prikázal ústavu na výkon väzby zabezpečiť mu požadovanú literatúru a právne predpisy a aby mu priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3 000 000 Sk.

Podľa § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je sťažnosť podľa čl. 127 ústavy neprípustná „... ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné prostriedky nápravy, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.“

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre (ďalej len „zákon o prokuratúre“) „prokurátor dozerá na to, aby sa v miestach, kde sa vykonáva väzba, trest odňatia slobodyna základe rozhodnutia súdu, ako aj v celách policajného zaistenia, boli držané osoby len na základe rozhodnutia súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu o pozbavení alebo obmedzení osobnej slobody a aby sa v týchto miestach dodržiavali zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy“. Ak sa sťažovateľ domnieva, že postupom vedenia ústavu na výkon väzby boli porušené jeho práva, tak má zákonnú možnosť obrátiť sa na dozorového prokurátora a žiadať o nápravu uvedeného stavu.

Na základe § 18 ods. 2 písm. b) zákona o prokuratúre prokurátor je povinný písomným príkazom zrušiť alebo pozastaviť vykonávanie rozhodnutia, príkazu alebo

opatrenia orgánov vykonávajúcich správu v miestach, kde sa vykonáva väzba, ak sú v rozpore so zákonom alebo iným všeobecne záväzným právnych predpisom.

Možnosť požiadať o rozhovor s prokurátorom vykonávajúcim dozor nad väzbou je zakotvená aj v § 31 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 114/1994 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu väzby v znení neskorších predpisov. Tento predpis mal navrhovateľ k dispozícii, o čom svedčí to, že ho vo svojej sťažnosti cituje. Navrhovateľ ako osoba nachádzajúca sa vo väzbe je povinne zastúpený advokátom, ktorý mu môže poskytnúť informácie o možnostiach ochrany jeho práv, ktoré má k dispozícii. Navrhovateľ teda má možnosť získať informáciu o možnosti obrátiť sa na prokurátora.

Navrhovateľ v sťažnosti opísal, ako sa domáhal svojich práv, ale nepreukázal ani netvrdí, že podal sťažnosť dozorujúcemu prokurátorovi, v ktorej poukázal na porušovanie zákonnosti v miestach, kde sa vykonáva väzba. Vzhľadom na to, že má k dispozícii účinný právny prostriedok nápravy, je jeho sťažnosť podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde neprípustná.

Neprípustnosť sťažnosti nemožno v rámci konania pred ústavným súdom odstrániť. Preto ústavný súd nevyzýval navrhovateľa na odstránenie iných nedostatkov jeho sťažnosti.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. októbra 2002